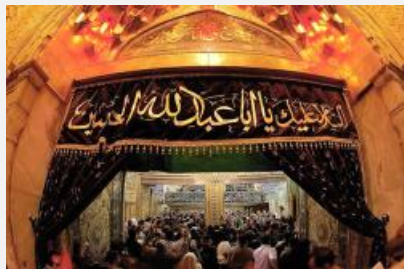

راز «بوي سيب» حرم امام حسين (ع)

معروف است کسانی که سحرگاه هان به ویژه شبهای جمعه با اخلاص به زیارت حرم امام حسین (ع) بروند، احتمال توفیق استشمام بوي سيب بهشتي مخصوصا در قسمت قتلگاه را می‌یابند.

معروف است کسانی که سحرگاه هان به ویژه شبهای جمعه با اخلاص به زیارت حرم امام حسین (ع) بروند، احتمال توفیق استشمام بوي سيب بهشتي مخصوصا در قسمت قتلگاه را می‌یابند.

به گزارش خبرگزاری مهر، ام سلمه گوید: پیامبر (ص) نزد من بود. جبرئیل نازل شد. آن دو با هم گفتگو می‌کردند که حسن بن علي (ع) در زد. رفتم تا در را باز کنم. دیدم حسین (ع) هم با اوست. هر دو وارد شدند. چون چشمشان به جدشان پیامبر خدا افتاد، جبرئیل در نظرشان مانند دحیه کلبی آمد. دور او می‌چرخیدند. جبرئیل (ع) گفت: یا رسول الله! دو کودک را نمی‌بینی که چه می‌کنند؟ فرمود: تو را همچون دحیه کلبی دیده‌اند. او زیاد سراغ این دو می‌آید و هرگاه می‌آید هدیه‌ای برایشان می‌آورد.

جبرئیل شروع کرد به اشاره کردن با دستش، مثل کسی که چیزی را می‌گیرد ناگهان در درستش يك سيب و به و انار بود. آن‌ها را به امام حسن (ع) داد، همان گونه با دستش اشاره کرد و به حسین (ع) هم داد. هر دو خوشحال و خندان شدند و نزد جدشان شتافتند.

پیامبر (ص) سيب و انار و به را گرفت و بویید، سپس آن‌ها را همان طور به هر يك آن دو داد و فرمود: با آنچه دارید نزد مادران بروید و اگر ابتدا پیش پدرتان بروید، بهتر است. آن دو طبق دستور پیامبر خدا رفتند و چیزی از آن‌ها را نخوردند، تا پیامبر نزدشان برود، سيب و میوه‌های دیگر به همان حال بود. فرمود: یا علي! چرا از میوه نخوردی و به همسر و فرزندان ندادی و ماجرا را فرمود. پس پیامبر و علي و فاطمه و حسن و حسین (ع) از آن خوردند و به‌ام سلمه هم دادند. انار و به و سيب به همان حال باقی بود و هر چه از آن خورده می‌شد باز به حالت اول برمی‌گشت، تا اینکه رسول خدا (ع) از دنیا رفت.

امام حسین (ع) گوید: در دوران فاطمه (ع) هم تغییر و کاهشی در آن‌ها پیش نیامد. چون فاطمه (ع) از دنیا رفت، انار را از دست دادیم و سيب و به در دوران پدرم باقی بود. چون امیرالمؤمنین (ع) شهید شد، به هم ناپدید شد و سيب به همان حالت نزد امام حسن (ع) باقی بود؛ تا آنکه مسموم و شهید شد. سيب باقی بود تا وقتی که در محاصره و بی‌آبی قرار گرفتیم. هرگاه تشنه می‌شدم، آن را که می‌بوییدم، شدت عطشم فرو می‌نشست. چون تشنگی‌ام افزون شد، بر آن دندان زدم و دیگر یقین به مرگ داشتم.

امام سجاد (ع) گوید: این سخنان را پدرم ساعتی پیش از شهادت به من گفت. چون به شهادت رسید، بوي آن سيب از قتلگاهش می‌آمد. در پی آن سيب بودند و اثری از آن دیده نشد، ولي بوي سيب، پس از حسین (ع) هم باقی ماند؛ قبر او را زیارت کردم، دیدم بوي آن سيب از قبر او به مشام می‌رسد. پس هر کس از شیعیان ما که زائران قبر او باشند بخواهند آن بو را استشمام کنند، هنگام سحر دنبال آن روند. اگر مخلص باشند، آن را خواهند یافت. ۲

۱. دحیه کلبی از اصحاب پیامبر اکرم بوده است، وي برادر شیري پیامبر و از خویشان شیري آن حضرت است و در کودکی از يك دایه شیر خورده‌اند. ایشان بسیار زیبا بوده و گاهی جبرئیل به شکل وي بر پیامبر نازل می‌شده است. ایشان در زمان امام حسن به عنوان خراجگزار امام به داراب استان فارس رفت و هم اکنون مقبره‌اش در کنار شهر قدیم دارابگرد قرار دارد.
۲. مقتل معصومین، ج ۲، ص ۴۱۷؛ ابن شهر آشوب، المناقب، ج ۳، ص ۳۹۱؛ بحارالانوار، جلد ۴۳، ص ۲۸۹.